

vid i Sysselet, og Syssekassernes fremtidige Indtægt kommer i øvrigt til at bestaa af en vis Part af Indhandlingsafgiften. Fælleskasserne faar Navneforandring: de foreslaas fremtidig betegnet som Landskasser. Fordelingen af Indhandlingsafgiften fandt efter Loven af 1908 Sted paa den Maade, at $66\frac{2}{3}$ pCt. tilfaldt Kommunekasserne, $22\frac{2}{9}$ Fælleskasserne og $11\frac{1}{9}$ Grønlands Fællesfond. Men i det foreliggende Forslags § 36 foreslaas det nu, at 50 pCt. af Indhandlingsafgiften tilfalder Kommunekassen, 25 pCt. Syssekassen, 15 pCt. Landskassen og 10 pCt. Fællesfonden. Endelig bestemmes det i § 37, at den Afgift, som ifølge Loven af 1908 skulde svares med 2 pCt. af samtlige grønlandske Funktionærers Løn, nu ned sættes til 1 pCt., men samtidig skal denne Afgift ogsaa svares af danske Tjenestemænds Lønninger. Det er jo en ganske naturlig Følge af, at de danske Tjenestemænd fremtidig i kommunal Henseende, med Hensyn til Landets Forvaltning, ligestilles med Grønlænderne.

Hvad Retsplejen angaar, skal jeg kun udtale, at den Opgave, som hidtil har været paalagt Kommuneraadene, har disse vist sig ude af Stand til at magte, og Lovforslaget henlægger derfor alle Sager, saavel borgerlige som Straffesager og Skiftevæsenet, for saa vidt angaar de under grønlandsk Ret staaende Personer, til Sysselrådene, saaledes som jeg allerede har nævnt. For de under dansk Lov staaende Personer tillægges der Landsfogderne samme Jurisdiktion, som i Henhold til Lov af 15. Februar 1895 er tillagt danske Konsuler i Udlandet. Alle Enkeltheder i disse Bestemmelser stemmer fuldkommen med Udvalgets Indstilling og er udarbejdet efter Forhandling med Justitsministeriet.

Jeg har hermed omtalt de væsentligste af de Spørgsmaal angaaende den grønlandske Administration, der henhører under Indenrigsministeriet, og hvad angaar Skole- og Kirkesager, vil altsaa nu den højtærede Kirkeminister gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal kun udtale, at det er Hensigten, som foreslaaet i Lovforslagets § 1, at Grønland fremtidig deles i fire Landsdele, nemlig Sydgrønland, omfattende Strækningen fra Lindenowsfjorden til Nordre Strømfjord, Vestgrønland, omfattende Strækningen fra Nordre Strømfjord til 75 Gr. Nord-Bredde, Nordgrønland, omfattende Strækningen fra 75 Gr. Nord-Bredde til Nordostrundingen, og Østgrønland, omfattende Strækningen

fra Nordostrundingen til Lindenowsfjorden. Den hele Inddeling i administrativ Henseende i Kolonidistrikter, Sysler, Kommuner, Lægedistrikter og Præstegæld omfatter kun Syd- og Vestgrønland, medens i øvrigt deres Antal og Omfang fastsættes ved kgl. Anordning. Jeg skal for det Afsnits Vedkommende, jeg her har omtalt, tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Derefter har Kirke- og Undervisningsministeren Ordet for at udtale sig om Kirke- og Skoleforholdene efter det nu forelagte Lovforslag.

Kirke- og Undervisningsministeren (Appel): Jeg skal have den Ære at omtale Afsnit 4i Lovforslaget, indeholdende §§ 21—34, der angaar Kirke- og Skolevæsenet i Grønland, og jeg skal tillade mig at indlede disse Bemærkninger med at nævne, at i den Kommission, der var nedsat til at afgive en Betænkning om de grønlandske Forhold og forberede det nu fremlagte Lovforslag, var der blandt alle Repræsentanterne for Kirke- og Skolevæsenet adskillige Betænkneligheder ved at fortsætte med Fællesstyret. Man havde siden 1912 ved Udtalelser fra forskellig Side erfaret, at der med Hensyn til Kirke- og Skolevæsenet savnedes en hidtil inderlig, intim Forbindelse med Kirke- og Skolevæsenet hernede. Man vil i Kommissionsbetænkningen Side 27—29 finde denne Sag meget udførligt omtalt. Da man i 1912 gik til Fællesstyre, da altsaa den Ordning kom i Stand, hvorved en enkelt Mand kom til at forhandle om de grønlandske Sager overfor baade Kirkeministeriet og Indenrigsministeriet, var det Tanken — jeg havde jo den Gang den Ære at være Kirkeminister —, at man ikke skulde ændre noget i det Grundforhold, at der i Kirkeministeriet stadig var til Stede de Dokumenter og Akter, der vedrører Kirke- og Skolevæsenet for Grønland, saaledes at man i Kirkeministeriet havde Adgang til, naar en Sag skulde behandles, at søge tilbage og faa de fornødne Akter frem til Sagens Behandling. Men som Forholdene har udviklet sig i Tiden efter 1912, maa jeg tilstaa, at det ikke er gaaet ganske, som jeg havde tænkt mig den Gang, idet Forholdet nu er dette, at de senere Aar har Kirkeministeriet saa at sige være blottet for Akter og Dokumenter vedrørende Kirke- og Skolestyret paa Grønland. Jeg haaber imidlertid, at man skal komme tilbage til Forhold, der stemmer med Aftalerne af 1912, saaledes at man